

и не го пускалъ да ся отдѣли отъ него. Това направило други-тѣ му сынове да завиждатъ на Юсифа и даже да го мразятъ. Еднѣжъ Иаковы-тѣ сынове утишле съ стада-та си много надалечъ. Баща имъ пратилъ Юсифа да ги посѣти. Тѣ щомъ видѣли Юсифа, сдумали ся да го убиятъ; нѣ най голѣмый-тѣ имъ братъ Рувимъ рѣшилъ ся да спаси Юсифа. Той казалъ на братя-та си: «Защо да проливаемы кръвь-тѣ на брата си? по добрѣ да го хвърлимъ въ нѣкой дълбокъ трапъ.» Послушали Рувима; хвърлили Юсифа въ единъ трапъ, за да умира тамъ отъ гладъ, и безъ да слушають неговы-тѣ молбы, сѣднали да обѣдватъ. Въ това время минували презъ тамъ Египетски търговцы, и безжалостны-тѣ брата рѣшили да продадѣтъ Юсифа, което и направили; а за да ся оправдають предъ татка си, тѣ заклали едно ѣре и въ кръвь-тѣ на топили Юсифовѣ-тѣ дрѣхѣ. Подиръ това тѣ ся явили предъ татка си и казали, чи тѣзи дрѣхѣ намѣрили на пѣтя. Иаковъ тосъ часъ позналъ дрѣхѣ-тѣ на милій си сынъ, помислилъ, чи сѣ го раскъсали звѣрове-тѣ и наченалъ да плачи неутѣшно.

Търговцы-тѣ, кѣту стигнахѣ въ Египетъ продадохѣ Юсифа на царедворецъ-тѣ Пентефріа. Юсифъ бѣше кроткъ, благоразуменъ и богобоязливъ и за тѣ Богъ негѣ оставяше. И Юсифъ скоро стана първый велможа въ цѣль Египетъ. Той истълкува сѣнове-тѣ на Фараона и съ това спаси Египетъ и околны-тѣ страны отъ страшиѣ-тѣ гладнѣ смъртъ. Еще отъ първи пѣтъ, когато братя-та му дохождахѣ въ Египетъ за хранѣ, той ги позна, нѣ тогава